

Research Article

การจำหน่ายสินค้าโดยไม่มีคนเฝ้าหน้าร้าน เพื่อเสริมสร้างความซื่อสัตย์ตามรากฐาน
ประชาธิปไตยของสถาบันพระปกเกล้าภายในโรงเรียนมัธยมสาธิตวัดพระศรีมหาธาตุ

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

Selling Goods without a Store Attendant to Strengthen Honesty According to
Democratic Foundations of King Prajadhipok's Institute in Wat Phrasrimahadhat
Secondary Demonstration School, Phranakhon Rajabhat University

นราธิป แก้วทอง* สุวัตร์ ฝาทอง
โรงเรียนมัธยมสาธิตวัดพระศรีมหาธาตุ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

Narathip Kaewthong Suwat Phathong
Wat Phrasrimahadhat Secondary Demonstration School, Phranakhon Rajabhat University

*E-mail: narathip@pnru.ac.th

Received: 24-12-2025

Revised: 12-03-2026

Accepted: 12-03-2026

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษากระบวนการจำหน่ายสินค้าโดยไม่มีผู้เฝ้าหน้าร้าน 2) วัดระดับความซื่อสัตย์ด้วยวิธีการจำหน่ายสินค้าและ 3) ศึกษาความพึงพอใจในกิจกรรมการจำหน่ายสินค้า สำหรับกลุ่มตัวอย่างคือ อาจารย์จำนวน 10 คน และนักเรียนจำนวน 60 คน โดยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง ส่วนเครื่องมืองานวิจัยได้รับการประเมินความสอดคล้องจากผู้ทรงคุณวุฒิอยู่ในระดับใช้ได้ ประกอบด้วย ขั้นตอนการจำหน่ายสินค้าร้านซื่อสัตย์ เกณฑ์วัดระดับความซื่อสัตย์ และแบบประเมินความพึงพอใจร้านซื่อสัตย์ โดยใช้การวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย พบว่า 1) การจำหน่ายสินค้าโดยไม่มีผู้เฝ้าหน้าร้านเสริมสร้างความซื่อสัตย์ให้อาจารย์ และนักเรียนภายในโรงเรียนได้ 2) ความซื่อสัตย์จากการดำเนินกิจกรรมนี้ได้ค่าร้อยละ 89.35 อยู่ในระดับมากที่สุด 3) ความพึงพอใจในกิจกรรมการจำหน่ายสินค้าอยู่ในระดับมากที่สุด คือ กิจกรรมมีประโยชน์ เสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม และส่งเสริมความซื่อสัตย์ภายในโรงเรียน ส่วนการประชาสัมพันธ์โครงการมีความพึงพอใจน้อยที่สุดได้ค่าเฉลี่ย 4.00

คำสำคัญ: การจำหน่ายสินค้า ความซื่อสัตย์ ประชาธิปไตย

Abstract

The purposes of this research were to 1) study the process of selling goods without a store attendant, 2) measure the level of honesty through goods sales methods, and 3) study satisfaction with goods sales activities. The sample group consisted of 10 teachers and 60 students, using a purposive sampling method. Experts evaluated the research instruments for consistency and rated them as acceptable. It consists of the steps for selling products at an honest store. There are criteria for measuring honesty levels, as well as a customer satisfaction survey for honest shops. The statistics for analyzing the data consisted of frequency, percentage and standard deviation.

The results of the study were as follows: 1) Selling goods without a store attendant fosters honesty among teachers and students within the school. 2) The honesty result from this activity was 98.53%, which is at a much higher level. 3) Satisfaction with the sales activities was at the highest level, specifically regarding their benefits, their ability to foster morality and ethics, and their promotion of honesty in the school. Satisfaction with the project's public relations activities was the lowest, with an average score of 4.00.

Keywords: Selling Goods, Honesty, Democratic

บทนำ

การเสริมสร้างความซื่อสัตย์ในระดับเด็กและเยาวชน คือกระบวนการหนึ่งในการบ่มเพาะคุณลักษณะของความเป็นพลเมืองที่มีคุณภาพ ดังจะเห็นได้จากนโยบายของหน่วยงานภาครัฐและเอกชน ต่างก็ให้ความสำคัญกับเรื่องดังกล่าว จนก่อให้เกิดโครงการ และกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจให้เกิดความสำเร็จ และนำไปสู่ผลดีให้เกิดขึ้นในรวมภาพได้ จากข้อมูลของสำนักงานสถิติแห่งชาติ (2567) เรื่อง การสำรวจพฤติกรรมที่ยึดมั่นความซื่อสัตย์ของเด็กและเยาวชนไทย เพื่อให้ได้ข้อมูลด้านแนวทางในการติดตาม ประเมินผล วางแผนและกำหนดนโยบายในการต่อต้านการทุจริตประพฤติมิชอบ สร้างความตระหนักรู้ให้เด็กและเยาวชนมีความซื่อสัตย์สุจริต พบว่า พฤติกรรมที่ยึดมั่นความซื่อสัตย์สุจริตของเด็กและเยาวชน ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ 1) การกระทำ และการพูดความจริง ไม่ลักขโมย ไม่เอาเปรียบ ไม่ฉวยโอกาส (สัจจริง โปร่งใส) 2) การกระทำและการพูดที่แสดงถึงการแยกแยะประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวม 3) การกระทำ และการพูดที่แสดงถึงการปฏิบัติต่อผู้อื่นที่ไม่แตกต่างกัน (เสมอภาค ยุติธรรม) และ 4) การกระทำ และการพูดที่แสดงถึงความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น การทำตามระเบียบวินัย (ความรับผิดชอบต่อหน้าที่) นอกจากนี้ เกตุม สระบุรินทร์ (2561) กล่าวว่า ความซื่อสัตย์ คือ การปฏิบัติตามคำมั่นสัญญาด้วยความซื่อตรง ไม่แสวงหาผลประโยชน์ในทางมิชอบ ส่วน สมถวิล แผงลาก (2561) กล่าวถึงความซื่อสัตย์ว่าเป็นการปฏิบัติตนให้สอดคล้องกับความเป็นจริง ตรงต่อหน้าที่ ตรงต่อคำพูด ตรงต่อกฎเกณฑ์ ทั้งทางกาย วาจา ใจ ทั้งต่อหน้าและลับหลัง สำหรับแนวคิดในส่วนของ รากฐานประชาธิปไตยเพื่อพลเมืองไทยที่พึงปรารถนา หลักสูตรและคู่มือความซื่อสัตย์ ของสถาบันพระปกเกล้า (2563) ให้ความหมายความซื่อสัตย์คือ ความปรารถนาระหว่างผู้มีความสัมพันธ์อันดีต่อกัน การจะเป็นผู้ไว้วางใจได้ระหว่างกันต้องมีความซื่อสัตย์ต่อกัน หากมีความซื่อสัตย์และไว้วางใจต่อกัน

จะไปสู่ความสัมพันธ์และความรักที่มั่นคง ไม่หวาดระแวงกัน ความสัมพันธ์ในครอบครัว เพื่อน และผู้คนในสังคม ต่างต้องการมีความซื่อสัตย์ การหลอกลวง หรือเชื่อถือไม่ได้จะมีผลต่อความสัมพันธ์ดังกล่าว และชริยา บุญครอบ (2565) กล่าวว่าความซื่อสัตย์ คือพฤติกรรมที่จริงใจ ทั้งต่อหน้าที่และวิชาชีพ ไม่มีความลำเอียง อคติ

จะเห็นได้ว่า ความซื่อสัตย์ เป็นทักษะที่จำเป็นสำหรับการอยู่ร่วมกันของคนในสังคม หากสถาบันการศึกษา ในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานส่งเสริมให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจความซื่อสัตย์ และตระหนักถึงความสำคัญ ในทักษะดังกล่าว ก็จะทำให้นักเรียนได้เติบโตเป็นพลเมืองที่ดีมีคุณภาพได้ ทั้งนี้การส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะ ความซื่อสัตย์ได้นั้น เกิดจากกระบวนการเรียนการสอน การกระทำตนเป็นแบบอย่าง หรือกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เข้ามามีส่วนร่วม

สำหรับกิจกรรมการจำหน่ายสินค้า คือ วิธีการสร้างความสัมพันธ์กันระหว่างผู้ซื้อและผู้ขายที่มีการ แลกเปลี่ยนสินค้าและบริการระหว่างกัน โดยต่างฝ่ายจะมีหน้าที่ เช่น ผู้ขายมีหน้าที่เสนอขายและมอบสินค้าหรือบริการ ให้ผู้ซื้อ ส่วนผู้ซื้อมีหน้าที่พิจารณาและจ่ายค่าสินค้าหรือบริการเพื่อเป็นการตอบแทน สอดคล้องกับ ชลิดา อมรจาดัทธร (2559) กล่าวถึงความสัมพันธ์กันระหว่างผู้ซื้อกับผู้ขายสินค้า คือ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลเพื่อให้เกิดการตอบแทน ด้านการซื้อขายสินค้าระหว่างกัน และความพึงพอใจกันของทั้งสองฝ่าย แต่สำหรับการจำหน่ายสินค้าโดยไม่มี คนเฝ้าหน้าร้านนั้น ผู้ขายจะทำหน้าที่นำสินค้ามาวางขายซึ่งจะเป็นอาจารย์ บุคลากร หรือนักเรียนที่ผ่านการ ลงทะเบียนในระบบ จากนั้นจึงจะนำสินค้าที่ลงทะเบียนไว้แล้วมาวางจำหน่ายในสถานที่กำหนดไว้ได้ โดยต้องมีอุปกรณ์ สำหรับการขายสินค้าประกอบด้วย ตระกร้าวางสินค้า กระบุงใส่เงิน หรือคิวอาร์โค้ดสำหรับสแกนจ่ายชำระสินค้า แล้วนำสินค้าของตนเองใส่ไว้ในตระกร้าดังกล่าว เมื่อมีคนผ่านมาพบเห็นแล้วสนใจสินค้าจึงหยิบสินค้าพร้อมกับชำระเงิน หรือสแกนจ่ายค่าสินค้าตามราคาที่เราระบุไว้ สำหรับกิจกรรมดังกล่าวนอกจากจะสร้างรายได้ให้กับผู้ขายได้แล้ว ยังสามารถส่งเสริมให้เกิดความซื่อสัตย์ระหว่างกันได้ สอดคล้องกับ ชัยยันต์ เจริญโชคทวี (2563) กล่าวว่าความซื่อสัตย์ เป็นจริยธรรมสำคัญของผู้ซื้อและผู้ขายที่ต้องปฏิบัติระหว่างกัน ในส่วนของผู้ขายนั้นต้องนำสินค้าที่ดีมีคุณภาพ มาวางขายอีกทั้งต้องมีราคาที่เหมาะสม ส่วนผู้ซื้อนั้นต้องพิจารณาถึงความต้องการจำเป็นของสินค้าชนิดนั้นแล้วจึง หยิบสินค้าพร้อมกับชำระเงินให้ตรงกับความเป็นจริงด้วย สำหรับการชำระสินค้าของร้านที่ไม่มีผู้ขายมาเฝ้าหน้าร้าน โดยผู้ซื้อสินค้าจำเป็นต้องมีความซื่อสัตย์ อีกทั้งผู้ขายต้องมีความไว้วางใจผู้ซื้อ ซึ่งขั้นตอนนี้จะกระบวนการเรียนรู้ ระดับความซื่อสัตย์ของอาจารย์ บุคลากร และนักเรียน เพื่อพัฒนาเป็นกิจกรรมต้นแบบเสริมสร้างและปลูกฝังความ ซื่อสัตย์ในระดับเด็กและเยาวชนให้เป็นพลเมืองที่คุณลักษณะอันพึงประสงค์อย่างสมบูรณ์ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษากระบวนการจำหน่ายสินค้าโดยไม่มีคนเฝ้าหน้าร้าน
2. เพื่อวัดระดับความซื่อสัตย์ด้วยวิธีการจำหน่ายสินค้า
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจในกิจกรรมการจำหน่ายสินค้า

ประโยชน์ที่รับจากการวิจัย

1. นักเรียนและบุคลากรมีความรู้ความเข้าใจในกระบวนการจำหน่ายสินค้าโดยไม่มีผู้เฝ้าหน้าร้าน
2. นักเรียนและบุคลากรมีความซื่อสัตย์โดยผ่านกิจกรรมการจำหน่ายสินค้า
3. เผยแพร่องค์ความรู้ และกระบวนการจำหน่ายสินค้าโดยไม่มีผู้เฝ้าหน้าร้านให้กับโรงเรียนเครือข่าย หรือ ผู้สนใจนำไปขยายต่อให้นักเรียนมีทักษะความซื่อสัตย์ในวงกว้างได้

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มีขอบเขตด้านความซื่อสัตย์ตามหลักสูตรรากฐานประชาธิปไตย เรื่อง ความซื่อสัตย์ของสถาบันพระปกเกล้า ประจำปี 2563 ตลอดจนเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความหมาย ความสำคัญ และกระบวนการเสริมสร้างความซื่อสัตย์ให้กับนักเรียนระดับมัธยมศึกษา

2. ขอบเขตด้านตัวแปรที่ศึกษา

- 2.1 การศึกษารากฐานประชาธิปไตยด้านความซื่อสัตย์ ของสถาบันพระปกเกล้า
- 2.2 กิจกรรมการจำหน่ายสินค้าโดยไม่มีคนเฝ้าหน้าร้าน ที่มีผลต่อความซื่อสัตย์ของนักเรียนและบุคลากรภายในโรงเรียนมัธยมสาธิตฯ

3. ขอบเขตด้านระยะเวลา

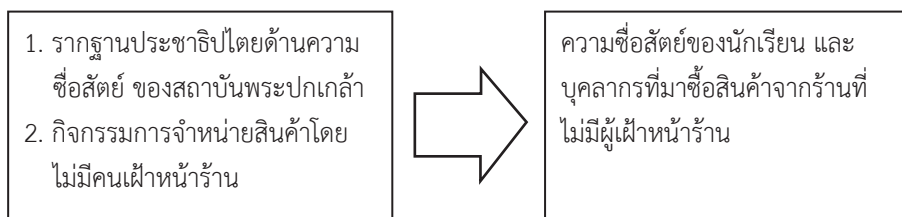
ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568

สมมติฐาน

1. นักเรียน และบุคลากรมีความรู้ความเข้าใจหลักการของความซื่อสัตย์
2. มีการขยายต่อกระบวนการที่ก่อให้เกิดความซื่อสัตย์ในกิจกรรมอื่นที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตของตนเอง

กรอบแนวคิดของการวิจัย

การวิจัย เรื่อง การจำหน่ายสินค้าโดยไม่มีคนเฝ้าหน้าร้าน เพื่อเสริมสร้างความซื่อสัตย์ตามรากฐานประชาธิปไตยของสถาบันพระปกเกล้าภายในโรงเรียนมัธยมสาธิตวัดพระศรีมหาธาตุ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร มีกรอบแนวคิดการวิจัยดังนี้

ภาพที่ 1 ตัวแปรที่ศึกษา

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็น การวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยใช้โครงการร้านซื่อสัตย์ ดำเนินการจำหน่ายสินค้าโดยไม่มีคนเฝ้าหน้าร้านในการพัฒนาจิตใจ และพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับความซื่อสัตย์ของอาจารย์ บุคลากร และนักเรียน โรงเรียนมัธยมสาธิตวัดพระศรีมหาธาตุ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร โดยผู้วิจัยใช้แนวคิด ทฤษฎี และรูปแบบการประเมินความซื่อสัตย์ จากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเป็นแนวทางในการศึกษา มีรายละเอียดในการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

1.1.1 อาจารย์และบุคลากร จำนวน 60 คน ทำหน้าที่ซื้อสินค้าในร้านซื้อสัตย์

1.1.2 นักเรียน จำนวน 985 คน ทำหน้าที่ซื้อสินค้าในร้านซื้อสัตย์

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

1.2.1 อาจารย์ที่นำสินค้ามาขายในร้านซื้อสัตย์ จำนวน 10 คน โดยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) ทำหน้าที่ขายสินค้าร้านซื้อสัตย์ และตรวจสอบจำนวนสินค้าให้สอดคล้องกับรายรับในแต่ละวันพร้อมทั้งส่งข้อมูลดังกล่าวให้นักวิจัย

1.2.2 นักเรียนที่มาซื้อสินค้าในร้านซื้อสัตย์ จำนวน 60 คน โดยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) ทำหน้าที่ซื้อสินค้าร้านซื้อสัตย์ และทำแบบประเมินความพึงพอใจต่อกิจกรรมการจำหน่ายสินค้า

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

งานวิจัยฉบับนี้ใช้เครื่องมือในการศึกษา 3 ประเภท ได้แก่

2.1 ขั้นตอนการจำหน่ายสินค้าร้านซื้อสัตย์

2.1.1 ศึกษาจากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะเอกสารรากฐานประชาธิปไตยเพื่อพลเมืองไทยที่พึงปรารถนา หลักสูตรและคู่มือความซื่อสัตย์ ของสถาบันพระปกเกล้า ประจำปี 3652

2.1.2 ศึกษาวิเคราะห์เนื้อหาเกี่ยวกับความซื่อสัตย์

2.1.3 กำหนดขั้นตอนการจำหน่ายสินค้าลงในโครงการ “การจำหน่ายสินค้าร้านซื้อสัตย์”

2.1.4 นำโครงการให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพด้านความสอดคล้องกิจกรรมกับเนื้อหาด้านความซื่อสัตย์ (IOC) จากนั้นปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

2.1.5 นำโครงการการจำหน่ายสินค้าร้านซื้อสัตย์ พัฒนาตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิไปใช้ในการดำเนินกิจกรรมกับประชากรและกลุ่มตัวอย่างของโรงเรียนมัธยมสาธิตฯ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ประจำปีการศึกษา 2568

2.2 เกณฑ์การวัดระดับความซื่อสัตย์

2.2.1 ศึกษาจากเอกสารรากฐานประชาธิปไตยเพื่อพลเมืองไทยที่พึงปรารถนา หลักสูตรและคู่มือความซื่อสัตย์ ของสถาบันพระปกเกล้า ประจำปี 3652 และเอกสาร กับงานวิจัยอื่นที่เกี่ยวข้อง

2.2.2 ศึกษาวิเคราะห์เนื้อหาเพื่อกำหนดเป็นเกณฑ์วัดระดับความซื่อสัตย์

2.2.3 เกณฑ์วัดระดับความซื่อสัตย์ให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพด้านความสอดคล้องกิจกรรมของร้านซื้อสัตย์ (IOC) จากนั้นปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

2.2.4 เก็บรวบรวมข้อมูลจากการจำหน่ายสินค้ากับรายได้ที่ผู้ขายได้รับ ตามจำนวนวันที่กำหนด แล้วประเมินระดับความซื่อสัตย์ของประชากรในโรงเรียนมัธยมสาธิตฯ

2.3 แบบประเมินความพึงพอใจร้านซื้อสัตย์

2.3.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบประเมินความพึงพอใจ จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.3.2 วิเคราะห์จุดมุ่งหมายในการสร้างแบบประเมินความพึงพอใจและวิเคราะห์กิจกรรมที่นำมากำหนดเป็นรายการการประเมิน

2.3.3 สร้างแบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อกิจกรรมการจำหน่ายสินค้าร้านซื้อสัตย์

2.3.4 นำแบบประเมินความพึงพอใจที่พัฒนาขึ้นมาแล้ว ให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความสอดคล้องของแบบสอบถาม (IOC) จากนั้นปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

2.3.5 นำข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิมาปรับปรุงและนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนที่เคยซื้อสินค้าในร้านซื้อสัตย์

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การดำเนินการแบ่งออกเป็น 3 ระยะ ได้แก่ ระยะแรกคือการศึกษาและพัฒนากิจกรรมการจำหน่ายสินค้า โดยไม่มีผู้เฝ้าหน้าร้าน “ร้านซื้อสัตย์” ระยะที่สอง การรับสมัครผู้ขายสินค้าและประชาสัมพันธ์กิจกรรม ระยะที่สาม เก็บรวบรวมข้อมูลและสรุปผลการศึกษา โดยมีรายละเอียดดังนี้

ระยะที่ 1 การศึกษาและพัฒนากิจกรรมการจำหน่ายสินค้า ร้านซื้อสัตย์

ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แล้วนำมาออกแบบโครงการและเกณฑ์การวัดระดับความความซื้อสัตย์ จากนั้นนำโครงการให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพด้านความสอดคล้องของกิจกรรมกับเนื้อหาความซื้อสัตย์ (IOC) แล้วนำผลที่ได้จากการตรวจสอบมาปรับปรุงแก้ไข เมื่อดำเนินการในขั้นตอนขั้นต้นเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยดำเนินการขออนุญาตผู้อำนวยการโรงเรียนมัธยมสาธิตฯ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร พิจารณาให้ดำเนินกิจกรรมดังกล่าวภายในโรงเรียน

ระยะที่ 2 การรับสมัครผู้ขายสินค้า และประชาสัมพันธ์กิจกรรม

1. รับสมัครผู้ขายสินค้า “ร้านซื้อสัตย์” จำนวน 20 คนจากนั้นผู้วิจัยให้ผู้ขายจับฉลากเพื่อให้เป็นกลุ่มตัวอย่างสำหรับการศึกษาจำนวน 10 คน ที่มีหน้าที่ส่งข้อมูลจำนวนสินค้าและรายรับเป็นประจำทุกวัน

2. เชิญผู้ขายสินค้าประชุมชี้แจงขั้นตอนการขายสินค้า โดยมีประเด็นดังนี้

2.1 จุดประสงค์ของร้านค้าซื้อสัตย์

2.2 รูปแบบการขายสินค้า โดยการจำหน่ายสินค้าจะไม่มีผู้เฝ้าหน้าร้าน ผู้ขายต้องลงทะเบียนการจำหน่ายสินค้ากับเจ้าของโครงการ และเมื่อได้รับการตอบรับผู้ขายนำสินค้าของตนไปวางขายในจุดที่กำหนดโดยต้องมีภาชนะวางสินค้าและกระป๋องใส่เงิน หรือคิวอาร์โค้ดสำหรับชำระค่าสินค้าของตนเอง

2.3 แจ้งข้อมูลวัน เวลา และสถานที่จำหน่ายสินค้า

3. ประชาสัมพันธ์กิจกรรมให้นักเรียนและบุคลากรรับทราบ

4. เริ่มวางสินค้าในร้านซื้อสัตย์ ตามสถานที่กำหนด

ระยะที่ 3 เก็บรวบรวมข้อมูลและสรุปผลการศึกษา

1. เก็บรวบรวมข้อมูล ตั้งแต่วันที่ 4 สิงหาคม – 19 กันยายน 2568 โดยมีรายละเอียดดังนี้

1.1 ในแต่ละวันมีผู้ขายนำสินค้ามาวางขายครบตามจำนวนที่ลงทะเบียนหรือไม่

1.2 ยอดขายสินค้าของผู้ขายตรงกับสินค้าที่วางจำหน่ายหรือไม่

2. หลังจากสิ้นสุดโครงการร้านซื้อสัตย์แล้ว ให้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนที่เป็นผู้ซื้อสินค้าทำแบบประเมินความพึงพอใจกิจกรรม

3. สรุปและรวบรวมผลการศึกษา

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 วิเคราะห์ข้อมูลระดับความซื่อสัตย์จากยอดขายสินค้าในแต่ละวันโดยใช้ความถี่ และร้อยละ แล้วนำมาวิเคราะห์กับเกณฑ์ตามที่กำหนด

4.2 วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการจำหน่ายสินค้า โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

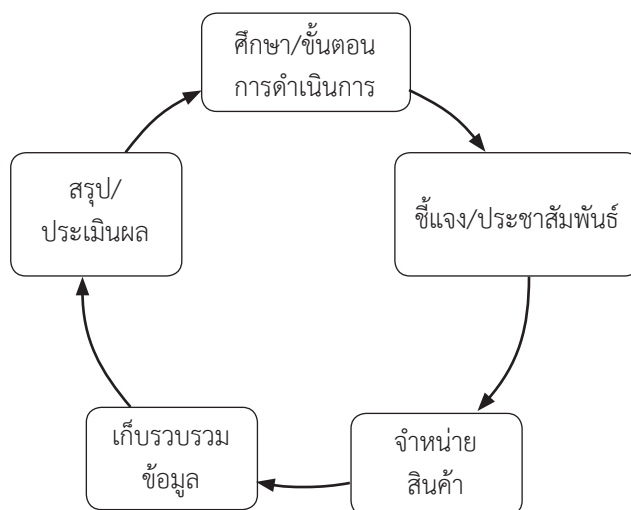
4.3 วิเคราะห์เนื้อหาเป็นการเขียนข้อความบรรยาย

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการดำเนินการจำหน่ายสินค้าโดยไม่มีคนเฝ้าหน้าร้าน เพื่อวัดระดับความซื่อสัตย์ของอาจารย์ บุคลากร และนักเรียนมีผลการวิจัยดังนี้

ตอนที่ 1 กระบวนการจำหน่ายสินค้าโดยไม่มีคนเฝ้าหน้าร้าน

ผู้วิจัยศึกษาและออกแบบขั้นตอนการจำหน่ายสินค้าโดยไม่มีคนเฝ้าหน้าร้าน จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องแล้วนำเอกสารดังกล่าวให้ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความสอดคล้องของเนื้อหาแล้ว จึงดำเนินการรับสมัครอาจารย์และผู้สนใจภายในโรงเรียนเป็นผู้ขายสินค้า จากนั้นประชุมชี้แจงหลักการในการจำหน่ายสินค้าและวิธีการดำเนินการกับผู้ขายสินค้า พร้อมทั้งประชาสัมพันธ์ให้ประชากรได้รับทราบผ่านเสียงตามสาย และกิจกรรมหน้าเสาธงของโรงเรียน ต่อมานัดหมายวันที่เริ่มจำหน่ายสินค้าและผู้วิจัยสังเกตและเก็บรวบรวมข้อมูลกับผู้ขาย เมื่อสิ้นสุดโครงการจึงสรุปและประเมินผลกิจกรรมตามภาพที่ 2 ดังนี้

ภาพที่ 2 กระบวนการจำหน่ายสินค้าโดยไม่มีคนเฝ้าหน้าร้าน

สำหรับผลการดำเนินการตามขั้นตอนการจำหน่ายสินค้าโดยไม่มีคนเฝ้าหน้าร้าน เริ่มจากผู้ทรงคุณวุฒิให้ก็รับรองว่ามีความเหมาะสมกับเนื้อหาของการจัดกิจกรรมกับร้านซื่อสัตย์และสามารถนำไปใช้ในการดำเนินการได้นอกจากนี้ขั้นตอนในการจำหน่ายสินค้าสามารถสร้างความรู้ความเข้าใจในกระบวนการเสริมสร้างความซื่อสัตย์ให้ประชากรภายในโรงเรียนได้

ตอนที่ 2 การวัดระดับความซื่อสัตย์ด้วยวิธีการจำหน่ายสินค้าโดยไม่มีคนเฝ้าหน้าร้าน

เมื่อผู้วิจัยศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะเอกสารรากฐานประชาธิปไตยเพื่อพลเมืองไทยที่พึงปรารถนา หลักสูตรและคู่มือความซื่อสัตย์ ของสถาบันพระปกเกล้า ประจำปี 3652 เพื่อออกแบบเกณฑ์การวัดระดับความซื่อสัตย์ของกิจกรรมการจำหน่ายสินค้าโดยไม่มีคนเฝ้าหน้าร้านเป็นที่เรียบร้อยแล้ว จากนั้นจึงนำเกณฑ์การวัดระดับความซื่อสัตย์ให้ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความสอดคล้องกับเนื้อหา แล้วนำข้อเสนอแนะมาพัฒนาปรับปรุง โดยมีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 1 เกณฑ์การวัดระดับความซื่อสัตย์

ลักษณะพฤติกรรม	ร้อยละ	ระดับความซื่อสัตย์
- นักเรียน และบุคลากรร่วมกันเป็นหูเป็นตา สังเกตพฤติกรรมผู้มาซื้อสินค้าและแนะนำ/ดักเตือน พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม - ช่วยกันดูแล “ร้านซื่อสัตย์” ให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย - สินค้าครบถ้วนตามจำนวนที่วางขาย - มีเงินอยู่ในกระป๋องเก็บเงินครบ - ผู้ขายได้เงินโอนเข้าบัญชีธนาคารเต็มตามจำนวน	81-100	มากที่สุด
- นักเรียน และบุคลากรร่วมกันเป็นหูเป็นตา สังเกตพฤติกรรมผู้มาซื้อสินค้าและแนะนำ/ดักเตือน พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมตามสมควร - สินค้าครบถ้วนตามจำนวนที่วางขาย - มีเงินอยู่กระป๋องเก็บเงินครบบ้างเป็นส่วนใหญ่ - ผู้ขายได้เงินโอนเข้าบัญชีธนาคารเต็มตามจำนวนบ้างเป็นส่วนใหญ่	61-80	มาก
- นักเรียน บุคลากรร่วมกันเป็นหูเป็นตา สังเกตพฤติกรรมผู้มาซื้อสินค้า และแนะนำ/ดักเตือน พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมบ้าง - สินค้าครบถ้วนตามจำนวนที่วางขาย - มีเงินอยู่กระป๋องเก็บเงินครบบ้าง - ผู้ขายได้เงินโอนเข้าบัญชีธนาคารเต็มตามจำนวนบ้าง	41-60	ปานกลาง
- สินค้าไม่ครบค่อนข้างบ่อย - เงินในกระป๋องเก็บเงินหายไม่ครบค่อนข้างบ่อย - ไม่ได้รับเงินโอนเข้าบัญชีธนาคารหลังจำหน่ายสินค้า	21-40	น้อย
- สินค้าไม่ครบ - เงินในกระป๋องเก็บเงินหาย - ไม่ได้รับเงินโอนเข้าบัญชีธนาคารหลังจำหน่ายสินค้า	1-20	น้อยที่สุด

จากตารางที่ 1 จะเห็นว่าเกณฑ์การวัดระดับความซื่อสัตย์นั้น ใช้ Rubric ในการประเมินพฤติกรรมความซื่อสัตย์ของผู้ซื้อ โดยผู้วิจัยจะบันทึกผลการจำหน่ายสินค้าจากผู้ขายจำนวน 10 คน ในแต่ละวัน โดยใช้ความถี่และร้อยละในการประเมินระดับความซื่อสัตย์ 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด (ร้อยละ 81-100) มาก (ร้อยละ 61-80) ปานกลาง (ร้อยละ 41-60) น้อย (ร้อยละ 21-40) และน้อยที่สุด (ร้อยละ 1-20) ตามลำดับ

หลังจากนั้นผู้วิจัยกำหนดกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ขายนำสินค้าของตนไปวางขายตามที่กำหนด เป็นเวลา 31 วัน โดยให้ส่งข้อมูลยอดขายในแต่ละวันเพื่อใช้เป็นข้อมูลประเมินความซื่อสัตย์ของประชากร โดยมีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 2 ยอดขายสินค้าร้านซื่อสัตย์เพื่อประเมินระดับความซื่อสัตย์

ลำดับร้านค้า	จำนวนวันที่จำหน่ายสินค้า และยอดขาย “ครบ”	จำนวนวันที่จำหน่ายสินค้า และยอดขาย “ไม่ครบ”	ร้อยละ	ระดับ ความซื่อสัตย์
1	23	8	74.19	มาก
2	26	5	83.87	มากที่สุด
3	27	4	87.09	มากที่สุด
4	27	4	87.09	มากที่สุด
5	30	1	96.77	มากที่สุด
6	30	1	96.77	มากที่สุด
7	30	1	96.77	มากที่สุด
8	31	-	100.00	มากที่สุด
9	29	2	93.54	มากที่สุด
10	24	7	77.41	มาก
รวม	89.35	มากที่สุด		

จากตารางที่ 2 จะเห็นได้ว่ากิจกรรมการจำหน่ายสินค้าโดยไม่มีคนเฝ้าหน้าร้านมีความซื่อสัตย์อยู่ในระดับมากที่สุด แต่มีเพียงบางร้านที่พบว่าสินค้าและยอดขายไม่ตรงกันซึ่งในประเด็นนี้ ได้สอบถามจากผู้ซื้อและได้ข้อมูลว่ายังสับสนในการชำระค่าสินค้า เนื่องจากตระกร้าใส่สินค้า กระเป๋าใส่เงินและคิวอาร์โค้ดในการชำระสินค้านั้นมีเป็นจำนวนมาก อีกทั้งผู้ซื้อก่อนหน้านี้หวั่นคิวอาร์โค้ดเพื่อสแกนจ่ายสินค้าแต่หน้าคิวอาร์โค้ดดังกล่าววางลงในตระกร้าสินค้าผิดใบ ด้วยเหตุนี้สาเหตุทำให้การชำระค่าสินค้ามีความคลาดเคลื่อนได้

ตอนที่ 3 ความพึงพอใจในกิจกรรมการจำหน่ายสินค้า

หลังจากดำเนินการจำหน่ายสินค้าโดยไม่มีคนเฝ้าหน้าร้านเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการเลือกแบบเจาะจง โดยให้นักเรียนที่เคยซื้อสินค้ากับร้านดังกล่าว จำนวน 60 คน ทำแบบประเมินความพึงพอใจในการดำเนินกิจกรรมการจำหน่ายสินค้า โดยมีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 3 ความพึงพอใจในการจัดกิจกรรมการจำหน่ายสินค้าโดยไม่มีคนเฝ้าหน้าร้าน

หัวข้อประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1. การประชาสัมพันธ์โครงการ	4.00	0.84	มาก
2. สถานที่การจำหน่ายสินค้า	4.09	0.84	มาก
3. วิธีการซื้อขายสินค้าโดยไม่มีคนเฝ้าหน้าร้าน	4.14	0.91	มาก
4. การชำระค่าสินค้า	4.11	0.88	มาก
5. ส่งเสริมความซื่อสัตย์ภายในโรงเรียน	4.50	0.75	มากที่สุด
6. กิจกรรมมีประโยชน์ เสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม	4.59	0.72	มากที่สุด

จากตารางที่ 3 พบว่าการส่งเสริมความซื่อสัตย์ภายในโรงเรียน และกิจกรรมมีประโยชน์ เสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรมมีระดับความพึงพอใจ มากที่สุด ส่วนการประชาสัมพันธ์โครงการ สถานที่การจำหน่ายสินค้า วิธีการซื้อขายสินค้าโดยไม่มีคนเฝ้าหน้าร้าน และการชำระค่าสินค้านั้นมีความพึงพอใจในระดับ มาก

สรุปผลการวิจัยและอภิปรายผลการวิจัย

กระบวนการเสริมสร้างความซื่อสัตย์นอกจากการบรรยายและยกตัวอย่างประกอบเพื่อสร้างให้นักเรียนเกิดความรู้ความเข้าใจได้แล้ว กิจกรรมที่ส่งเสริมในการมีส่วนร่วมที่เกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตโดยเฉพาะการซื้อขายสินค้าโดยไม่มีคนเฝ้าหน้าร้านที่สามารถเชื่อมโยงกับความซื่อสัตย์ระหว่างผู้ซื้อกับผู้ขายได้นั้น ยิ่งก่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจด้านความซื่อสัตย์ โดยเฉพาะกับการไว้วางใจกัน ความซื่อตรงต่อกัน ความเห็นอกเห็นใจกัน ความสุจริตที่มีให้กัน เป็นต้น ด้านเหตุนี้ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการศึกษากระบวนการที่ก่อให้เกิดผลดังกล่าว โดยสามารถสรุปได้ดังนี้

1. กระบวนการจำหน่ายสินค้าโดยไม่มีคนเฝ้าหน้าร้าน

กิจกรรมเสริมสร้างการเรียนรู้ด้านความซื่อสัตย์ ซึ่งสอดคล้องกับวาทะ ตรีวิจิตร และชลกนก โฆษิตคณิน (2560) กล่าวว่า จริยธรรมในการประกอบธุรกิจด้านความซื่อสัตย์นั้น มีความสำคัญในการเสริมสร้างภาพลักษณ์ให้ได้รับการยอมรับ เชื่อถือ และเกิดความเลื่อมใส ศรัทธาต่อองค์กร ส่งผลให้เกิดความสำเร็จในการประกอบธุรกิจต่อไปได้ และบุญช่วย ศรีธรรมาภรณ์ และอารยะรัตน์ ชารีแสน (2563) กล่าวว่า ความซื่อสัตย์ทั้งตนเอง บุคคลอื่น ส่งผลต่อการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อวิชาชีพ

สำหรับกิจกรรมเสริมสร้างความซื่อสัตย์โดยผ่านการจำหน่ายสินค้ากำหนดให้ผู้ขายนำสินค้าของตนมาวางขายโดยไม่มีคนเฝ้าหน้าร้าน ซึ่งสินค้าของตนเองนั้นต้องวางไว้ในตระกร้า พร้อมกับมีกระป๋องใส่เงินทอน หรือมีคิวอาร์โค้ดให้ผู้ซื้อสแกนจ่ายสินค้าดังกล่าวได้ด้วย จากการดำเนินกิจกรรมพบว่า ผู้ขายได้รับเงินตรงกับจำนวนสินค้าที่ขายได้เป็นส่วนใหญ่และได้รับการประเมินความซื่อสัตย์อยู่ในระดับ มากที่สุด แต่ส่วนหนึ่งยังพบว่าสินค้าหายไปไม่สอดคล้องกับรายได้ที่ได้รับ จากการสอบถามนักเรียนส่วนหนึ่งพบว่า การวางสินค้าไม่เป็นระเบียบ และกระป๋องใส่เงินผู้ซื้อหยิบมาชำระค่าสินค้าพอนำไปวาง กลับไม่วางไว้ในตระกร้าเดิมจึงเกิดความสับสน และคลาดเคลื่อนในการชำระเงิน

2. การวัดระดับความซื่อสัตย์ด้วยวิธีการจำหน่ายสินค้าโดยไม่มีคนเฝ้าหน้าร้าน

การเสริมสร้างความซื่อสัตย์ตั้งแต่ระดับครอบครัวจนถึงสถาบันการศึกษานั้น ถือเป็นเส้นทางแห่งการเรียนรู้และฝึกฝนตนเองให้มีพฤติกรรมแสดงออกอย่างเหมาะสมเป็นไปตามความต้องการของสังคมส่วนรวมด้วย สอดคล้องกับ กฤตวรรณ สาหร่าย (2556) กล่าวว่า การฝึกฝนตนเองให้มีพฤติกรรมความซื่อสัตย์ได้นั้นเกิดจากการฝึกฝนทั้งจากที่บ้านและโรงเรียน สำหรับการเรียนรู้ความซื่อสัตย์ด้วยวิธีการซื้อขายสินค้าโดยไม่มีคนเฝ้าหน้าร้าน โดยให้ผู้ขายนำสินค้าของตนเอง เช่น ของกิน ของใช้ พร้อมกับกระป๋องใส่เงินวางไว้ในสถานที่ที่มีคนเดินผ่านไปผ่านมา ถือว่าผู้ขายมีความไว้วางใจกับผู้คนในสถานที่นั้นเป็นอย่างมาก และคาดหวังว่าจะมีคนมาซื้อสินค้า พร้อมกับจ่ายเงินให้ครบตามจำนวน ส่วนผู้ซื้อนั้นก็ต้องบอกกับตัวเองด้วยเช่นกันเมื่อหยิบสินค้าไปแล้วก็ควรจ่ายเงิน ทอนเงินตามจำนวนที่ถูกต้อง แล้วเมื่อหมดวันผู้ขายมีการตรวจนับสินค้า และรายรับที่ได้ สัมพันธ์กับจำนวนสินค้าที่ขายได้ตรงกันแล้ว พฤติกรรมนี้จึงถือเป็นความซื่อสัตย์ที่เกิดขึ้นระหว่างผู้ซื้อและผู้ขายอย่างสมบูรณ์ เมื่อผู้ขายเห็นว่าผู้ซื้อมีการตอบรับที่ดี จึงนำสินค้ามาจำหน่ายใหม่ในวันถัดไป และอาจเปลี่ยนสินค้า หรือเพิ่มปริมาณมากขึ้นอีกได้ด้วย

ทั้งนี้เพื่อเป็นการตอบแทนในความซื่อสัตย์ที่มอบให้ผู้ขาย และผู้ขายก็นำสินค้าที่ดี มีคุณภาพ และปริมาณที่เหมาะสมกับความต้องการของผู้ซื้อมาขายด้วย ซึ่งพฤติกรรมนี้ถือว่าได้ประโยชน์ร่วมกันทั้งสองฝ่าย จากการเก็บข้อมูลเพื่อวัดระดับความซื่อสัตย์ในขั้นตอนนี้พบว่าได้ค่าร้อยละ 98.53 อยู่ในระดับมากที่สุดด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจะดำเนินกิจกรรมดังกล่าวอย่างต่อเนื่องเพื่อสร้างการเรียนรู้ให้เกิดความคงทนจนเป็นนิสัยติดตัวไปจนจบการศึกษา พร้อมทั้งคาดหวังว่านักเรียนจะมีพฤติกรรมความซื่อสัตย์ไปใช้กับสังคมอื่นที่กว้างขวางขึ้น

3. ความพึงพอใจในกิจกรรมการจำหน่ายสินค้า

ความซื่อสัตย์เป็นคุณลักษณะที่สำคัญของพฤติกรรมที่บุคคลทุกคนพึงมี หากได้รับการปลูกฝังในระดับเด็ก

และเยาวชน เมื่อเติบโตขึ้นแล้วเข้าสู่วัยแรงงานขึ้นยิ่งเป็นสิ่งที่ต้องการของผู้ประกอบการในทุกภาคส่วน สอดคล้องกับ สุนันทา สายปิ่นเหม่ง (2564) กล่าวว่า การส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมในภาคภูมิตั้งแต่ใน วัฒนธรรมการต่อต้านการคอร์รัปชัน และการทำงานร่วมกันกับภาคประชาชนให้เกิดความสำเร็จร่วมกันได้จะเห็นได้ว่า ความซื่อสัตย์เป็นคุณธรรมที่มีความจำเป็นให้นักเรียนต้องเรียนรู้ และยึดถือปฏิบัติอย่างเคร่งครัด ดังนั้นโรงเรียน จึงเป็นสถาบันหนึ่งที่มุ่งพัฒนานักเรียนให้มีความรู้ความสามารถในการพัฒนาตนเอง และเตรียมความพร้อมเข้าสู่ ตลาดวิชาชีพหากนักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในหน้าที่ของตนเอง และมีความสามารถสอดคล้องกับความต้องการ ของตลาดแรงงานแล้ว นักเรียนก็จะมีความมั่นใจได้ แต่ถ้านักเรียนมีความซื่อสัตย์ประกอบด้วยแล้ว ก็จะกลายเป็นบุคคล ที่มีคุณค่า สร้างความเจริญก้าวหน้าให้กับองค์กรที่ตนทำงานอยู่ได้ อีกทั้งยังมีส่วนในการสร้างภาพลักษณ์องค์กร เพิ่มประสิทธิภาพของการทำงาน และกำจัดการทุจริตคอร์รัปชันได้อีกทางหนึ่งด้วย นอกจากนี้ยังเป็นแบบอย่าง ให้เพื่อนร่วมงานถือปฏิบัติ อีกทั้งยังได้รับการยกย่องให้เป็นบุคคลสำคัญต่อองค์กรต่อไป

ดังนั้นการพัฒนากิจกรรมการเสริมสร้างความซื่อสัตย์ให้นักเรียนเกิดความพึงพอใจได้นั้น จะมีส่วนสำหรับ ในการนำข้อมูลไปใช้ในการพัฒนาต่อไปสำหรับการวัดและประเมินผลความพึงพอใจต่อกิจกรรมการจำหน่ายสินค้า โดยไม่มีคนเฝ้าหน้าร้านพบว่า เป็นกิจกรรมมีประโยชน์ เสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรม มีค่าเฉลี่ย 4.59 และส่งเสริม ความซื่อสัตย์ภายในโรงเรียน มีค่าเฉลี่ย 4.50 อยู่ในระดับมากที่สุดทั้งสองรายการ ส่วนความพึงพอใจระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.14 คือ วิธีการซื้อขายสินค้าโดยไม่มีผู้เฝ้าหน้าร้าน และค่าเฉลี่ย 4.11 คือวิธีการชำระสินค้า

จะเห็นได้ว่ารายการที่ไม่ได้รับความพึงพอใจในระดับมากที่สุด เนื่องจากเกิดวิธีการชำระสินค้า ความสับสน ของการวางสินค้า อย่างไรก็ตามหากกิจกรรมยังคงดำเนินการในภาคเรียนถัดไป ผู้วิจัยจะดำเนินการประชาสัมพันธ์ ให้ชัดเจนเพื่อลดความสับสนที่เกิดจากการชำระค่าสินค้า และสร้างบรรยากาศในการจับจ่ายใช้สอยบนพื้นฐาน ความไว้วางใจซึ่งกันและกันต่อไป

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งนี้

1. ควรประชาสัมพันธ์ และแนะนำผู้ซื้อผู้ขายให้รู้จักบทบาทของตนเอง เพื่อป้องกันความสับสนในการ จำหน่ายสินค้า
2. ควรสำรวจประเภทสินค้าไม่ให้ซ้ำกับผู้ประกอบการในร้านอาหารที่จำหน่ายสินค้าอยู่ก่อนแล้ว
3. ควรดำเนินกิจกรรมอย่างต่อเนื่องเพื่อให้เกิดความตระหนักถึงความซื่อสัตย์
4. ควรพัฒนากิจกรรมอื่นให้สอดคล้องกับสถาบันพระปกเกล้า เรื่อง รากฐานประชาธิปไตยเพื่อพลเมือง ไทยที่พึงปรารถนา เช่น มีวินัย จิตสาธารณะ มีความรับผิดชอบ และความมีเหตุมีผล เป็นต้น
5. ควรพัฒนาให้นักเรียนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรม และออกแบบเป็นโครงการเพื่อเผยแพร่ ไปยังสถานศึกษาอื่นที่กว้างขวางขึ้น

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยในครั้งนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนในรายวิชาหน้าที่พลเมือง และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ของโรงเรียนมัธยมสาธิตวัดพระศรีมหาธาตุ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร โอกาสนี้ผู้วิจัย ขอขอบพระคุณคณะวิทยากร หลักสูตรรากฐานประชาธิปไตย สถาบันพระปกเกล้า ที่ประสิทธิประสาทวิชา และให้ข้อเสนอแนะด้าน ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิ อาจารย์ บุคลากร และนักเรียนโรงเรียนมัธยมสาธิตฯ ที่ให้ความ ร่วมมือในการดำเนินงานวิจัยให้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี และขอขอบพระคุณผู้อำนวยการโรงเรียนมัธยมสาธิตฯ ที่ให้การสนับสนุนในการดำเนินงานวิจัยในครั้งนี้

เอกสารอ้างอิง

- กฤตวรรณ สาหร่าย. 2556. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมความซื่อสัตย์ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 คณะสังคมสงเคราะห์และสวัสดิการสังคม มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ. คณะสังคมสงเคราะห์และสวัสดิการสังคม มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ.
- เกตุม สระบุรินทร์. 2561. ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมความซื่อสัตย์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล: วิเคราะห์พหุกลุ่ม. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาวิจัยวัดผลและสถิติการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ชัยยงค์ เจริญไชทหี. 2563. รูปแบบจริยธรรมทางการตลาดสำหรับการประกอบกิจการโรงงานอุตสาหกรรมไทย. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจดุษฎีบัณฑิต, สาขาการตลาด, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยสยาม.
- ชรียา บุญครอบ. 2565. การสร้างแบบวัดคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับคุณวุฒิมหาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 3 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิจัย และประเมินผลการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ชลิดา อมรจาดุภัทร. 2559. การศึกษาความแตกต่างของการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างผู้ซื้อและผู้ขายในร้านค้าปลีกสมัยใหม่และร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิม กรณีศึกษา บริษัท คาลปัตรนาวัธน์ จำกัด. สารนิพนธ์การจัดการมหาบัณฑิต, วิทยาลัยการจัดการ, มหาวิทยาลัยมหิดล.
- บุญช่วย ศรีธรรมาภรณ์ และอารยะรัตน์ ชารีแสน. 2563. อิทธิพลของความซื่อสัตย์ในการปฏิบัติงานที่มีต่อประสิทธิภาพการทำงานของนักบัญชีบริษัทในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. วารสารการวิจัยกาสะลองคำ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย, 14(1), 73-88.
- วรเทพ ตรีวิจิตร และชลกนก โฆษิตคณิน. 2560. อิทธิพลของจริยธรรมธุรกิจ และภาพลักษณ์ที่ส่งผลต่อความสำเร็จขององค์กรบริษัทในนิคมอุตสาหกรรมโรจนะ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. วารสารวิจัยสาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์และศิลปะ มหาวิทยาลัยศิลปากร, 10(3), 1944-1958.
- สถาบันพระปกเกล้า. 2563. รากฐานประชาธิปไตย เพื่อพลเมืองไทยที่พึงปรารถนา หลักสูตรและคู่มือ ความซื่อสัตย์. กรุงเทพฯ: สถาบันพระปกเกล้า.
- สมถวิล แผงลาภ. 2561. รูปแบบการพัฒนาผู้เรียนด้วยความซื่อสัตย์สุจริตผ่านวรรณกรรมอีสาน. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาวัฒนธรรมเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น, มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- สุนันทา สายปั้นเหนง. 2564. การขับเคลื่อนมาตรฐานทางจริยธรรมตามพระราชบัญญัติ มาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. 2562. การค้นคว้าอิสระรัฐศาสตรมหาบัณฑิต (การเมืองและการจัดการ), สาขาการเมืองและการจัดการ สำหรับนักบริหาร, คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. 2567. การสำรวจพฤติกรรมที่ยึดมั่นความซื่อสัตย์สุจริตของเด็กและเยาวชนไทย. กรุงเทพฯ: กองสถิติพยากรณ์ สำนักงานสถิติแห่งชาติ.

.....